

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

na posiedzeniu bez udziału stron
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 1 lipca 2026 r.,
sprawy **M. S.**
skazanego z art. 300 § 2 k.k.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w Krośnie
z dnia 23 grudnia 2025 r., sygn. akt II Ka 273/25,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Brzozowie
z dnia 4 lipca 2025 r., sygn. akt II K 223/24,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.
i art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. zasądzić od skazanego M. S. na rzecz oskarżyciela posiłkowego C. S.A. z siedzibą w W. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z wyboru w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację;**
- 3. obciążyć skazanego M. S. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Krośnie wyrokiem z dnia 4 lipca 2025 r., sygn. akt II K 233/24 uznał M. S. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 k.k., za które wymierzył mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I), warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres próby wynoszący 3 lata (pkt II) i zobowiązując ww. do informowania sądu na piśmie, co trzy miesiące, o przebiegu okresu próby, wykonywania pracy zarobkowej oraz realizacji obowiązków naprawienia szkody orzeczonych w innym postępowaniu (pkt III). Wyrok zawierał także rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu (pkt IV-V).

Sąd Okręgowy w Krośnie, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę M. S., wyrokiem z dnia 23 grudnia 2025 r., sygn. akt II Ka 273/25, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok i orzekł w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się obrońca skazanego, który w wywiedzionej kasacji podniósł zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego (art. 300 § 2 k.k.) i procesowego (art. 4 k.p.k. w zb. z art. 5 § 2 k.p.k. w zb. z art. 7 k.p.k. w zb. z art. 410 k.p.k. i w zb. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., a także art. 170 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.p.k. w zw. z art. 8 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 167 k.p.k., jak również art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k.), które miały istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. W konsekwencji obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Krośnie do ponownego rozpoznania oraz „*wyznaczenie rozprawy celem rozpoznawania przedmiotowej kasacji*”.

Na powyższą kasację pisemną odpowiedź złożył zarówno prokurator, wnosząc o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, jak i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego C. S.A. domagając się pozostawienia kasacji bez rozpoznania jako niedopuszczalnej z mocy ustawy, względnie jej oddalenie ze względu na oczywistą bezzasadność, a także zasądzenie na rzecz ww. oskarżyciela posiłkowego kosztów postępowania kasacyjnego z tytułu ustanowienia pełnomocnika według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Jak słusznie zauważył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co implikowało konieczność pozostawienia jej bez rozpoznania.

Wskazać należy, iż zgodnie z jednoznacznym brzmieniem art. 523 § 2 k.p.k. strona może wnieść kasację na korzyść wyłącznie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Celem tego uregulowania jest ograniczenie wpływu do Sądu Najwyższego spraw, które nie są na tyle poważne, aby uruchamiać w ich przypadku kontrolę o charakterze nadzwyczajnym. Ustawodawca przewidział jednak, że ograniczenie to nie będzie dotyczyło sytuacji, gdy strona postępowania kasację opiera na tzw. bezwzględnej przyczynie odwoławczej wskazanej w art. 439 k.p.k. (art. 535 § 4 pkt 1 k.p.k.). Ranga tego rodzaju uchybień o fundamentalnym znaczeniu powoduje bowiem, że wyrok taki nie może się ostać niezależnie od tego jaka kara została orzeczona (zob. postanowienie SN z dnia 28 lutego 2024 r., III KK 7/24).

W przedmiotowej sprawie wobec M. S. nie orzeczono kary bezwzględnego pozbawienia wolności, a w kasacji pochodzącej od obrońcy skazanego nie podniesiono zarzutów wystąpienia uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. Wobec tego kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

W zaistniałych realiach procesowych, zgodnie z brzmieniem art. 530 § 2 k.p.k., właściwy organ sądu odwoławczego powinien odmówić przyjęcia kasacji, skoro zaszły okoliczności, o których mowa w art. 429 § 1 k.p.k. Ponieważ jednak kasację z naruszeniem powołanych przepisów przyjęto i nadano jej bieg, Sąd Najwyższy zobligowany treścią art. 531 § 1 k.p.k. musiał pozostawić ją bez rozpoznania. Konsekwencją było obciążenie skazanego kosztami postępowania kasacyjnego, w tym zwrot oskarżycielowi posiłkowemu C. S.A. (wcześniej I. S.A.) wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym w wysokości 720 zł, tj. za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację, które to rozstrzygnięcia zapadły po myśli art. 616 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. oraz § 16 zd. drugie w zw. z § 11 ust. 4 pkt 2 i ust. 7 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22

października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2026 r., poz. 215).

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]